

SUTARTIS TARP LIETUVOS RESPUBLIKOS IR BELGIJOS-LIUKSEMBURGO EKONOMINĖS SAJUNGOS DĖL INVESTICIJŲ ABIPUSIO SKATINIMO IR APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, iš vienos pusės,
ir
Belgijos Karalystės Vyriausybė,
Valonijos Regiono Vyriausybė,
Flandrijos Regiono Vyriausybė,
Briuselio-sostinės Regiono Vyriausybė ir
Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės Vyriausybė, iš kitos pusės,
(toliau vadinamos „Susitariančiosiomis Šalimis“),
siekdamos stiprinti tarpusavio ekonominį bendradarbiavimą, sukuriant palankias sąlygas
vienos Susitariančiosios Šalies piliečių investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis SAVOKOS

Šios Sutarties tikslams:

1. Sąvoka „investitorius“ reiškia:

a) Lietuvos Respublikos atžvilgiu:

i) fizinius asmenis, kurie pagal Lietuvos Respublikos įstatymus yra Lietuvos Respublikos piliečiai;

ii) bet kurį ūkio subjektą, įsteigtą pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir įregistruotą Lietuvos Respublikos

teritorijoje sutinkamai su jos įstatymais ir kitais teisės aktais;

b) Belgijos – Liuksemburgo Ekonominės Sąjungos atžvilgiu:

i) „piliečius“, tai yra bet kurį fizinį asmenį, kuris pagal Belgijos Karalystės arba Liuksemburgo Didžiosios

Hercogystės įstatymus yra laikomas Belgijos Karalystės arba Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės piliečiu;

ii) „bendroves“, tai yra bet kurį juridinį asmenį, įsteigtą pagal Belgijos Karalystės arba Liuksemburgo Didžiosios

Hercogystės įstatymus, kurio registracijos vieta yra Belgijos Karalystės arba Liuksemburgo Didžiosios

Hercogystės teritorijoje.

2. Sąvoka „investicijos“ reiškia bet kurį turtą ir bet kuriuos tiesioginius arba netiesioginius įnašus pinigais, natūra arba paslaugomis pagal tokį turtą priimančiosios Susitariančiosios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus, investuotus arba reinvestuotus į bet kurią ekonominės veiklos sritį.

Šios Sutarties tikslams sąvoka „investicijos“ ypač, nors ne išimtinai, apima:

a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą, taip pat bet kurias kitas teises *in rem*, tokias kaip hipoteka, užstatas, turto areštas ir analogiškos teisės;

- b) akcijas, dalis bendrovėse ir kitas dalyvavimo bendrovėse formas, įskaitant dalyvavimą be sprendžiamojo balso teisės arba dalyvavimą netiesioginiu būdu;
- c) obligacijas, pretenzijas į pinigus ir į kitą ekonominę vertę turinčią veiklą;
- d) autorines teises, pramoninės nuosavybės teises (tokias kaip patentai, prekybiniai ženklai, prekybiniai pavyzdžiai, prekybiniai pavadinimai), know-how ir goodwill;
- e) pagal viešąją teisę arba kontraktus suteiktas koncesijas, įskaitant koncesijas dėl gamtinių išteklių žvalgyimo, naudojimo, gavybos arba eksploatacijos.

Šios Sutarties tikslams investuoto ar reinvestuoto turto ir kapitalo teisinės formos pakeitimai neturi įtakos investicijų, kaip tokių, traktavimui, su sąlyga, kad tokie pakeitimai yra padaryti pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija, įstatymus ir kitus teisės aktus.

3. Sąvoka „pajamos“ reiškia iš investicijų gautas sumas ir ypač, nors ne išimtinai, apima pelną, palūkanas, kapitalo padidėjimą, dividendus, autorinius honorarus bei mokėjimus.

4. Sąvoka „teritorija“ reiškia Lietuvos Respublikos teritoriją ir Belgijos Karalystės teritoriją, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės teritoriją, taip pat jūrų plotus, tai yra jūrinius ir povandeninius plotus, esančius šių Valstybių teritoriniuose vandenyse, kuriuose jos pagal tarptautinę teisę naudojami gamtinių išteklių tyrinėjimo, panaudojimo ir saugojimo suverenėmis teisėmis ir jurisdikcija.

2 straipsnis

INVESTICIJŲ SKATINIMAS

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje skatina kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas ir pagal savo įstatymus ir kitus teisės aktus priima tokias investicijas.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis leidžia sudaryti ir vykdyti licencines sutartis ir komercinės, administracinės ar techninės pagalbos susitarimus tiek, kiek ši veikla yra susijusi su investicijomis.

3 straipsnis

INVESTICIJŲ APSAUGA

1. Vienos Susitariančiosios Šalies investitorių atliktos investicijos yra teisingai ir lygiaverčiai traktuojamos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

2. Tokioms investicijoms yra suteikiamas saugumas ir apsauga, tai yra jos apsaugomos nuo bet kurių neteisėtų arba diskriminacinių priemonių, kurios galėtų teisiškai ar faktiškai apsunkinti investicijų tvarkymą, palaikymą, panaudojimą, valdymą arba jų likvidavimą, išskyrus priemones, būtinas viešajai tvarkai palaikyti.

3. 1 ir 2 dalyse apibrėžtas traktavimas ir apsauga yra bent jau lygiaverčiai tam traktavimui ir tai apsaugai, kuriais naudojasi trečiųjų Valstybių investitoriai, ir bet kuriuo atveju nėra mažiau palankūs negu pripažįstami pagal tarptautinę teisę.

4. Tačiau toks traktavimas ir apsauga neapima privilegijų, kurias viena Susitariančioji Šalis yra suteikusi trečiosios Valstybės investitoriams dėl jos dalyvavimo laisvos prekybos zonoje, muitų sąjungoje, bendroje rinkoje, bet kurioje kitoje regioninės ekonominės organizacijos formoje ar asociacijos su jomis arba dėl sutarčių, susijusių su dvigubu apmokestinimu ar bet kurių susijusių su apmokestinimu susitarimų.

4 straipsnis

NUSAVINIMAS IR NUOSAVYBĖS TEISIŲ APRIBOJIMAS

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis įsipareigoja nesiimti jokių ekspropriacijos arba nacionalizacijos priemonių ir bet kurių kitokių priemonių, dėl kurių jos teritorijoje kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos būtų tiesiogiai arba netiesiogiai nusavintos.

2. Jeigu visuomenės tikslai, saugumas arba valstybės interesai reikalauja pažeisti 1 dalies reikalavimus, turi būti laikomasi šių sąlygų:

- a) priemonės taikomos įstatymų nustatyta tvarka;
- b) priemonės neturi būti diskriminacinės ir neturi prieštarauti atskiriems įsipareigojimams;
- c) priemonės turi būti vykdomos pagal nuostatas, numatančias adekvatų ir efektyvų kompensacijos išmokėjimą.

3. Kompensacija turi atitikti eksproprijuočių investicijų rinkos vertę, esančią tuo metu, kai ekspropriacija įvyko arba kai būsima ekspropriacija tapo viešai žinoma.

Kompensacija yra išmokama tos Valstybės, kuriai priklauso investitorius, valiuta arba bet kuria kita konvertuojama valiuta. Ji išmokama nedelsiant ir laisvai pervedama. Kompensacija apima palūkanas, apskaičiuojamas LIBOR pagrindu nuo kompensacijos nustatymo datos iki jos išmokėjimo dienos.

4. Vienos Susitariančiosios Šalies investitorius, kurių investicijoms buvo padaryta žala dėl kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje vykstančio karo arba kito ginkluoto konflikto, revoliucijos, ypatingosios padėties paskelbimo arba maišto, pastaroji Susitariančioji Šalis restitucijos, nuostolių padengimo, kompensacijos ar kitokio atsiskaitymo atžvilgiu traktuoja ne mažiau palankiai negu investitorius, kurie naudojami didžiausio palankumo statusu.

5. Šiame straipsnyje numatytų klausimų atžvilgiu kiekviena Susitariančioji Šalis traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorius ne mažiau palankiai negu investitorius, kurie jos teritorijoje naudojami didžiausio palankumo statusu. Šis traktavimas bet kuriuo atveju nėra mažiau palankus negu tas, kuris pripažįstamas pagal tarptautinę teisę.

5 straipsnis

PERVEDIMAI

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis garantuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams su investicijomis susijusių mokėjimų laisvą pervedimą, o ypač:

- a) sumų, skirtų investicijų atlikimui, palaikymui arba vystymui;
- b) sumų, skirtų mokėjimams pagal kontraktus, įskaitant sumas, reikalingas paskolų grąžinimui, autorinius honorarus ar kitus su licencijomis, privilegijomis, koncesijomis ir kitomis panašiomis teisėmis susijusius mokėjimus, taip pat užsienyje dirbančio personalo atlyginimus;
- c) iš investicijų gaunamų pajamų;
- d) pajamų, gautų visiškai ar dalinai likvidavus investicijas, įskaitant kapitalo apyvartos pajamas ar investuoto kapitalo padidėjimą;
- e) kompensacijų, išmokėtų pagal 4 straipsnį.

2. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies piliečiams, kuriems dėl investicijų leista dirbti kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, taip pat leidžiama atitinkamą jų atlyginimo dalį pervesti į valstybę, iš kurios jie yra atvykę.

3. Pervedimai yra atliekami laisvai konvertuojama valiuta.

4. Kiekviena Susitariančioji Šalis išduoda reikalingus leidimus, kurie įgalintų atlikti pervedimus be nepagrįsto delsimo ir be jokių kitokių išlaidų, išskyrus įprastinius mokesčius ir įprastines išlaidas.

5. Šiame straipsnyje numatytos garantijos yra ne mažesnės negu suteiktos investitoriams, kurie naudojami didžiausio palankumo statusu.

6 straipsnis SUBROGACIJA

1. Jei viena Susitariančioji Šalis arba jos agentūra investicijai numatytos garantijos pagrindu išmoka savo investitoriams kompensacijas, kita Susitariančioji Šalis pripažįsta, kad pirmoji Susitariančioji Šalis ar jos suinteresuota agentūra subrogacijos būdu įgyja investitorių teises.

2. Kiek tai yra susiję su teisių perdavimu, kita Susitariančioji Šalis turi teisę reikalauti, kad draudikas, kuris subrogacijos būdu įgijo kompensaciją gavusių investitorių teises, vykdytų pagal įstatymą ar kontraktą kylančius tų investitorių įsipareigojimus.

7 straipsnis TAIKOMOS TAISYKLĖS

Kai su investicijomis susiję klausimai tuo pačiu metu yra reglamentuojami šia Sutartimi ir vienos Susitariančiosios Šalies įstatymais arba galiojančiomis tarptautinėmis konvencijomis, kurių šalimis yra abi Susitariančiosios Šalys, arba konvencijomis, kurias Susitariančiosios Šalys pasirašys ateityje, kitos Susitariančiosios Šalies investitoriai turi teisę naudotis nuostatomis, kurios jų atžvilgiu yra palankiausias.

8 straipsnis ATSKIRI SUSITARIMAI

1. Investicijos, atliktos pagal atskirą susitarimą, sudarytą tarp vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investitorių, yra reglamentuojamos šios Sutarties ir tokio atskiro susitarimo nuostatomis.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina, kad visada būtų laikomasi įsipareigojimų, kuriuos ji priiima kitos Susitariančiosios Šalies investitorių atžvilgiu.

9 straipsnis INVESTICINIŲ GINČŲ SPRENDIMAS

1. Kiekvieno su investicijomis susijusio ginčo tarp vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies atveju viena iš šalių pateikia raštišką pranešimą kartu su pakankamai detaliu paaiškinimu.

Ginčo šalys kiek įmanoma siekia išspręsti ginčą derybų būdu, esant reikalui kviesdamos ekspertus iš trečiųjų šalių, arba Susitariančiųjų Šalių sutaikymu per diplomatinis kanalus.

2. Jei per šešis mėnesius nuo pranešimo apie ginčą įteikimo dienos jo nepavyksta išspręsti tiesioginiu susitarimu arba nesusitaikoma diplomatinio keliu, jis investitoriaus pasirinkimu

perduodamas spręsti valstybės, kurioje investicija buvo atlikta, kompetentingam organui arba tarptautiniam arbitražui.

Šiems tikslams kiekviena Susitariančioji Šalis duoda savo išankstinę ir neatšaukiamą sutikimą, kad bet kuris ginčas būtų sprendžiamas tokia arbitraže. Šis sutikimas reiškia, kad abi šalys netenka teisės reikalauti, kad visos vidaus administracinės ar teisminės apsaugos priemonės būtų išsemtos.

3. Tarptautinio arbitražo atveju investitoriaus pasirinkimu ginčas yra perduodamas spręsti vienam iš žemiau išvardytų organizacijų:

- *ad hoc* arbitražo teismui, sudarytam pagal Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos (U. N. C. I. T. R. A. L.) arbitražo taisykles;

- Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (I. C. S. I. D.), sudarytam pagal Konvenciją dėl investicinių ginčų tarp atskirų valstybių ir kitų valstybių piliečių, atvirą pasirašymui 1965 m. kovo 18 d. Vašingtone;

- Tarptautinių prekybos rūmų Paryžiuje Arbitražiniam teismui;

- Prekybos rūmų Stokholme Arbitražiniam institutui.

Tuo atveju, kai arbitražo procedūra yra inicijuojama vienos iš Susitariančiųjų Šalių, ji raštu turi pasiūlyti suinteresuotam investitoriui pasirinkti ginčą nagrinėsiantį arbitražinį organą.

4. Bet kuriame arbitražinio proceso etape ar arbitražo sprendimo vykdymo metu nė viena iš Susitariančiųjų Šalių, esančių ginčo šalimi, neturi teisės pateikti protesto, grįsdama jį tuo faktu, kad investitorius, kuris yra kita ginčo šalis, gavo kompensaciją, padengiančią visus arba dalį jo nuostolių, pagal draudimo polisą arba pagal šios Sutarties 6 straipsnyje numatytą garantiją.

5. Arbitražo teismas priima sprendimą remdamasis ginče dalyvaujančios Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija, įstatymais, įskaitant kolizines normas, taip pat šios Sutarties nuostatomis, atskiro susitarimo, jeigu jis buvo sudarytas dėl konkrečios investicijos, nuostatomis ir tarptautinės teisės principais.

6. Arbitražo sprendimas ginčo šalims yra galutinis ir privalomas. Kiekviena Susitariančioji Šalis įsipareigoja vykdyti sprendimus pagal savo įstatymus.

10 straipsnis

DIDŽIAUSIO PALANKUMO STATUSAS

Visais klausimais, susijusiais su investicijų traktavimu, kiekvienos Susitariančiosios Šalies investitoriai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje naudojami didžiausio palankumo statusu.

11 straipsnis

GINČAI TARP SUSITARIANČIŪJŲ ŠALIŲ DĖL ŠIOS SUTARTIES AIŠKINIMO ARBA TAIKYMO

1. Bet kuris ginčas dėl šios Sutarties aiškinimo arba taikymo, kiek įmanoma, yra sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu ginčo diplomatiniais kanalais išspręsti nepavyksta, ginčas perduodamas spręsti jungtinei komisijai, sudarytai iš abiejų šalių atstovų; ji, paprašius vienai iš šalių, susirenka be nepagrįsto delsimo.

3. Jeigu jungtinė komisija ginčo išspręsti negali, vienos iš šalių prašymu, ginčas yra perduodamas arbitražo teismui, sudarytam kiekvienu atskiru atveju taip:

Per du mėnesius nuo tos dienos, kai viena iš Susitariančiųjų Šalių pranešė kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo ketinimą perduoti ginčą arbitražui, kiekviena Susitariančioji Šalis paskiria po vieną arbitrą. Per dviejų mėnesių laikotarpį nuo jų paskyrimo šie arbitrai susitarimu paskiria trečiosios valstybės pilietį arbitražo teismo pirmininku.

Jei šie laikotarpiai buvo praleisti, kiekviena Susitariančioji Šalis kviečia Tarptautinio Teismo Prezidentą atlikti reikalingus paskyrimus.

Jei Tarptautinio Teismo Prezidentas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba pilietis valstybės, su kuria viena iš Susitariančiųjų Šalių nepalaiko diplomatinių santykių, arba dėl kokių nors kitų priežasčių jis negali atlikti šios funkcijos, Tarptautinio Teismo Viceprezidentas yra kviečiamas atlikti reikalingus paskyrimus.

Jei Tarptautinio Teismo Viceprezidentas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba pilietis valstybės, su kuria viena iš Susitariančiųjų Šalių nepalaiko diplomatinių santykių, arba taip pat jis negali atlikti šios funkcijos, kitas pagal vyresnybę Tarptautinio Teismo narys yra kviečiamas atlikti reikalingus paskyrimus.

4. Tokiu būdu sudarytas teismas pats nustato savo darbo tvarką. Sprendimai yra priimami balsų dauguma; jie yra galutiniai ir abiem Susitariančiosioms Šalims privalomi.

5. Kiekviena Susitariančioji Šalis padengia savo paskirto arbitro išlaidas. Trečiojo arbitro paskyrimo išlaidas ir teismo veiklos išlaidas Susitariančiosios Šalys padengia lygiomis dalimis. Tačiau teismas gali nuspręsti, kad didesnė dalis išlaidų turi būti padengta vienos iš dviejų Susitariančiųjų Šalių; toks sprendimas yra privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims.

12 straipsnis

ANKSČIAU ATLIKTOS INVESTICIJOS

Ši Sutartis taip pat taikoma investicijoms, kurios vienos Susitariančiosios Šalies investitorių buvo atliktos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal jos įstatymus ir kitus teisės aktus prieš įsigaliojant šiai Sutarčiai.

13 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS IR GALIOJIMO LAIKAS

1. Ši Sutartis įsigalioja po vieno mėnesio nuo tos dienos, kai Susitariančiosios Šalys pasikeičia ratifikaciniais raštais. Sutartis galioja dešimt metų.

Jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių nepraneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie jos nutraukimą ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki galiojimo termino pabaigos, ši Sutartis kiekvieną kartą automatiškai pratęsiama naujam dešimties metų laikotarpiui, tačiau kiekviena Susitariančioji Šalis pasilieka teisę ją nutraukti raštišku pranešimu, įteiktu ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki Sutarties atitinkamo galiojimo termino pabaigos.

2. Investicijos, atliktos prieš nutraukiant šią Sutartį, yra reglamentuojamos šios Sutarties nuostatomis dar dešimt metų nuo nutraukimo datos.

TAI PATVIRTINDAMI, tinkamai savo Vyriausybių įgalioti asmenys, pasirašė šią Sutartį.

SUDARYTA Briuselyje 1997 m. spalio 15 d. trimis egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, prancūzų, olandų ir anglų kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią. Nesutarimų dėl

aiškinimo atveju remiamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

BELGIJOS-LIUKSEMBURGO
EKONOMINĖS SAJUNGOS VARDU:

Belgijos Karalystės
Vyriausybės vardu

Liuksemburgo Didžiosios
Hercogystės Vyriausybės
vardu

Valonijos regiono
Vyriausybės vardu

Flandrijos regiono
Vyriausybės vardu

Briuselio-sostinės regiono
Vyriausybės vardu
